

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Milana Taubera a Mgr. Martiny Weissové ve věci

žalobce: J. V.
zastoupen obecným zmocněncem A. H.

proti
žalované: Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky
sídlem Orlická 2020/4, Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí Rozhodčího orgánu Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky ze dne 22. 6. 2016, sp. zn. S-SP-VZP-16-00638788-B869

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.
Základ sporu

1. Žalobou napadeným rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí žalované, Regionální pobočky Brno, pobočky pro Jihomoravský kraj a Kraj Vysočina č. j. VZP-16-01107051-B869 ze dne 18. 4. 2016. Tímto rozhodnutím byly zamítnuty námitky žalobce podané proti výkazu nedoplatků č. 8141600173 ze dne 26. 2. 2016, kterým byla žalobci uložena povinnost uhradit penále ve výši 15 127 Kč.
2. Rozhodčí orgán žalované v odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí konstatoval, že žalobce byl veden v registru pojištěnců VZP ČR v kategorii zaměstnavatel s poslední pohledávkou pojistného za měsíc prosinec 2003. Regionální pobočka provedla u žalobce kontrolu vyúčtováním plateb pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období od 11. 1. 2011 do 8. 12. 2015. Bylo zjištěno, že plátce neuhradil dlužné pojistné vyměřené za předchozí období platebním výměrem č. 4140700025 ze dne 29. 6. 2007. Žalobce jako plátce nehradil pojistné za své zaměstnance ve stanovených termínech a výši v souladu s § 5 zákona č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů.
3. Z neuhrazeného dlužného pojistného proto bylo ke dni 9. 12. 2015 v souladu s § 18 odst. 1 zákona č. 592/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů, doměřeno za období od 11. 1. 2011 do 8. 12. 2015 výkazem nedoplatků ze dne 26. 2. 2016 penále ve výši 15 127 Kč.

II.
Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. Žalobce v podané žalobě tvrdí, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, protože není zřejmé, jak došlo k výpočtu dlužného pojistného a následně dlužného penále, a dále z důvodu, že není zřejmé (překontrolovatelné), kdy, kam a jaké finanční toky šly na úhradu pojistného a penále.
5. Dále žalobce tvrdí, že neustále do dnešního dne vymáhat penále v takové výši, když žalobce od ledna 2003 nepodniká, je nejen nemravné, ale i v rozporu s Listinou základní práv a svobod (je mu upíráno právo na život; nesmí být mučen ani podroben krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení a trestu; je omezen na osobní svobodě, která je zaručena, protože nikdo nesmí být zbaven svobody pouze pro neschopnost dostát smluvnímu závazku, který je uměle navyšován a několikanásobně převyšuje dluh; je mu upíráno právo na ochranu zdraví; je mu upíráno právo na soudní a jinou právní ochranu).
6. Žalobce je taktéž názoru, že napadené rozhodnutí je neplatné a nicotné, protože právo vymáhat dlužné pojistné nevzniklo, z důvodů že platební výměry Všeobecné zdravotní pojišťovny České republiky č. j. 4140700025 a 2140700024 ze dne 29. 6. 2007 nebyly doručeny povinnému a také proto, že zaniklo právo vymáhat toto dlužné pojistné. Navíc je o dlužném pojistném vedeno soudní řízení u Okresního soudu ve Vyškově.
7. Žalobce tvrdí, že jsou zde *okolnosti hodné zřetele*, a to rodinné poměry, kdy žalobce se staral o vážně nemocnou manželku a nemohl si tak najít nějaké zaměstnání pro zaplacení dlužného zdravotního pojistného za zaměstnance.
8. Závěrem žalobce konstatuje, že je mu upíráno právo na soudní ochranu, protože není schopen pochopit právní pojmy a úřady, včetně soudu, tuto okolnost ignorovaly. Je

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

vedeno řízení cestou mimořádných opravných prostředků, aby žalobci byl přidělen opatrovník. (OS Vyškov, sp. zn. 8Nc 656/2013).

9. Žalobce navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí i rozhodnutí mu předcházející zrušil.
10. Ve vyjádření k obsahu žaloby žalovaná popírá oprávněnost podané žaloby a v převážné míře shrnuje argumentaci z odůvodnění napadeného rozhodnutí.
11. Žalovaná navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby

12. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
13. Dne 17. 6. 2019 proběhlo u zdejšího soudu jednání, při kterém zástupce žalobce předložil soudu zprávu o platbách pojistného, dle níž jsou platby připisovány jen na úhradu penále, nikoli na jistinu, která již byla několikrát přepłacena. Nesouhlasí s institutem fikce doručení, který byl využit pro doručení platebního výměru na pojistné; tento institut zapříčiňuje genocidu národa. Současně zástupce žalobce navrhl provedení listinného důkazu, který si má soud od žalované vyžádat a který potvrdí jinak dobrou platební morálku žalobce při platbách pojistného za zaměstnance. Soud tento důkazní návrh zamítl pro nadbytečnost, neboť při posuzování penále na dlužné částce pojistného je zcela nepodstatné, jak probíhaly platby ostatního (tj. řádně placeného) pojistného. Žalovaná setrvala na svém návrhu i argumentech.
14. Žaloba není důvodná.
15. Soud na základě obsahu správního spisu shledal, že žalobce nehradil pojistné za své zaměstnance v zákonem stanovených termínech splatnosti v období 07/1999 – 12/2003. Dosud nebylo zcela uhrazeno dlužné pojistné vyměřené platebním výměrem č. 4140700025 ze dne 29. 6. 2007, který je stále předmětem probíhajícího exekučního vymáhání. Penále předepsané ke dni 9. 2. 2015 ve výši 15 127 Kč je tak vyměřeno důvodně a ve správné výši. Současně soud neshledal, že by uplynula promlčecí lhůta (žalovaná opakovaně vyměřovala dlužné pohledávky platebními výměry a výkazem nedoplatků, tedy docházelo k přerušení promlčení).
16. K námitce, že nejsou seznatelné a překontrolovatelné finanční toky při platbách žalobce vůči žalované, soud konstatuje, že k výkazu nedoplatků č. 8141600173 ze dne 26. 2. 2016 bylo přiloženo „Vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období od 10. 01. 2011 do 08. 12. 2015“, z něhož je jednoznačně patrné, za která období se penále vyměřuje, v jaké výši se vyměřuje, k jaké výši dlužného pojistného se vztahuje, i v kterém období platby v konkrétní výši byly na účet žalobce uhrazeny.
17. Ze správního spisu je taktéž patrné, že platební výměr č. 4140700025 ze dne 29. 6. 2007 na dlužné pojistné ve výši 16 974 Kč byl v jedné obálce spolu s platebním výměrem č. 2140700024 na penále ve výši 55 152 Kč z téhož dne a byl žalobci doručen uložením u provozovatele poštovních služeb dne 12. 7. 2007 v souladu s § 23 a § 24 správního řádu. Dne 28. 7. 2007 nabyly oba platební výměry právní moci.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

18. Pokud jde o institut fikce doručení, jedná se o nejen nástroj, který je nejen pro tuzemské procesní předpisy upravující doručování písemností orgánů veřejné moci, typický (objevuje se nejen ve správním řádu, ale např. i v daňovém řádu v občanském soudním řádu atd.), ale v minulosti opakovaně shledaný i souladným s ústavním pořádkem (např. nález Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 92/01, publ. ve Sbírce nálezů a usnesení Ústavního soudu pod č. 115/2002) i evropskou úmluvou o lidských právech (např. rozhodnutí Evropského soudu pro lidská práva: Stawicki vs. Polsko, č. 47711/99, rozhodnutí ze dne 10. února 2000; Vojta vs. Česká republika, č. 25126/06, rozhodnutí ze dne 8. února 2011; Gjurašin vs. Chorvatsko, č. 51802/09, rozhodnutí ze dne 19. června 2012).
19. Pokud jde o námitku týkající se rozporu s Listinou základních práv a svobod a dobrými mravy, jedná se jen o zcela obecná tvrzení. Žalobce nijak nespecifikuje, jak konkrétně žalovaná porušuje jeho právo na život, na osobní svobodu i další jím zmiňovaná základní práva. Jinými slovy, nejedná se o řádně formulovaný žalobní bod.
20. V případě další námitky není úplně zřejmé, co žalobce přesně míní poukazem na *okolnosti hodné zřetele*. Pokud tím má na mysli institut odstranění tvrdosti při předepsání penále dle § 53a odst. 4 zákona č. 48/1997 Sb., jedná se o samostatné řízení, které je třeba iniciovat žádostí podanou u žalované. Odstranění tvrdosti tak nemůže být předmětem nynějšího řízení. Nadto soud připomíná, že zákonnou podmínkou pro vyhovění žádosti o odstranění tvrdosti při předepsání penále je úhrada veškerého dlužného pojistného ke dni rozhodování o žádosti.
21. Rovněž není patrné, co žalobce míní poukazem na to, že je vedeno řízení, aby mu byl přidělen opatrovník. Toliko v obecné rovině lze konstatovat, že takové řízení nemá žádný vliv na existenci pohledávek žalované vůči žalobci.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

22. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
23. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalovaná, avšak žalované v řízení žádné náklady nad rámec jejích běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Shodu s prvopisem potvrzuje S. K.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. června 2019

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu